

BILAGA I

2020-01-22

M-2020-133

Strandskydd i Skuruparken

Det generella strandskyddet infördes år 1975 och gäller vid sjöar, hav och vattendrag i 100 meter från stranden. Länsstyrelsen kan besluta om att utöka strandskyddet i ett särskilt beslut till maximalt 300 meter vilket gäller i Skuruparken. Ett fåtal stugor i parken ligger utanför strandskyddat område. Antalet ärenden som handlagts av miljöenheten som strandskyddsdispensansökningar är färre än 10 st.

Tomtplats, hemfridszon och arrende

Marken i parken ägs av JM AB som arrenderar ut tomtmark till stugägarna. Arrendena utökades till att löpa på 15 år samt att omfatta 300 m² mark. Därefter har många av stugorna rustats vilket troligen ökat den tid som arrendatorerna tillbringar i parken. Utökningen av arrendet i sig är inte dispenspliktig men åtgärder som vidtas där kan vara det.

Samma sak gäller här som för fritidsfastigheter på naturtomt i övrigt; när ingen är hemma kan man gå närmare huset, när stugan är bebodd håller man avstånd och respekterar hemfriden.

Ett flertal stugor har en etablerad hemfridszon sedan minst 45 år, med staket, altaner eller andra privatiserande anläggningar åtminstone sedan 1970-talet. Så vad som är tillåtet och inte blir en prövning i varje enskilt fall. Det viktigaste är dock att man inte utökar det redan lagligt ianspråktaga området kring sin stuga.

En av stugorna som enligt miljöenhetens bedömning är helt förändrad och tillbyggd efter strandskyddets införande samt har stora altaner, blev föremål för ett föreläggande om rivning. Efter överklagande upphävdes föreläggandet i mark- och miljödomstolen med hänvisning till bristande bevisning i fråga om vad och när åtgärderna utförts. En fotoinventering av stugorna i parken som gjordes på 1970-talet godkändes inte som bevis för hur stugan sett ut. Detta avgörande har avsevärt försvårat fortsatt handläggning av liknande ärenden. En annan stuga är fortfarande under prövning i domstol efter överklagande av både stugägaren och Skuruparkens vänner.

Ytterligare en annan stuga har vuxit till nästan dubbla storleken under början av 2000-talet. Den återstår att behandla ur ett strandskyddshänseende. Här finns möjligtvis tillräckligt övertygande flygbildsbevisning. Första åtgärden kommer att vara att begära in en ansökan om dispens.

Stugornas tillåtlighet

Kommunen har inte tillåtit stugorna, de är tillåtna i sig eftersom:

- De är preskriberade enligt PBL
- Överprövande instans har återförvisat för beviljande av bygglov för återuppbyggnad av en stuga efter brand
- De föregår kravet på strandskyddsdispens då de till kommit för 1975
- Markägaren vill inte ta bort dem

Arrendatorerna är dessutom skyldiga att hålla dem i skick. Den enda stuga kommunen hittills lyckats få bort helt är en som markägaren JM började återuppföra när den under lång tid varit helt obeboelig, ett rent ruckel helt utan hemfridszon.

Förbättringsåtgärder har emellertid i de flesta fall utförts allt eftersom, och vi kan inte säga när. Somliga klagomål gäller påstått nya anläggningar som vid närmare betraktelse visat sig vara renovering av befintliga. Renoveringar som sker en bit i taget utan att stugan vid något tillfälle jämnas med marken kräver enligt praxis inte dispens, liksom fasadförändringar som inte har en direkt avhållande effekt för allmänheten (stora fönster t.ex.).

Aktuella ärenden

Miljöenheten har ett tiotal pågående klagomål (vissa innehåller klagomål på mer än en åtgärd). Flera har avstannat i brist på antingen handläggare eller bevis. Klagomål på själva stugorna är svårast att handlägga, av tidigare nämnda skäl. Till exempel kan klagomålet gälla ”standardhöjande åtgärder” vilket i sig inte är förbjudet enligt miljöbalken, men alla sådana åtgärder sammantaget kan öka stugans avhållande inverkan på det rörliga friluftslivet.

Ett klagomål på olovlig brygga och upplagda båtar har JM och stugägarföreningen tagit tag i själva och miljöenheten avser att följa upp ärendet.

VA-frågan

Många stugor har sommarvatten men det finns inget kommunalt VA i parken. Toaletter finns i gemensam anläggning (torrdass). Miljöenheten har behandlat klagomål på BDT-avlopp i form av rör ner i eller ovanpå mark ur riskbedömningshänseende. Så länge vattnet kan infiltrera och inte direkt riskerar att nå Skurusundet har sådana avlopp inte beivrats eftersom det inte finns några borrhålsbrunnar i parken som riskerar att kontamineras.

Miljöenheten